

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА ■ број 30 ■ септембар, 2017. године ■ БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

ТЕМА БРОЈА

ПРВИ СТУБ ГОНДОЛЕ

Стране 2, 3, 4 и 5

**Градња гондоле
свечано почела
на Торнику**

Стране 6, 7 и 8

**Отворена млекара „Наша Златка”,
пример здраве Србије**

Стране 10 и 11

**Ршуму Повеља „Песничких ватри
златиборских”**

**Подвиг у
Купу Србије:
„Златибор”
елиминисао
суперлигаша
из Ниша**

Страна 24

Страна 14

**Величанствен скуп пензионера
Србије и РС у Чајетини**

ZLATIBORSKI KONACI
HOTELS-RESIDENCES-APARTMENTS
★ ★ ★ ★ ★
031 848 600; 848 700; 063/57 57 00
www.zlatiborskikonaci.com

DINO PARK
Adventure

www.dinopark.rs

 Златибор
www.zlatibor.org.rs

Turistička organizacija Zlatibor

Градња гондоле свечано почела на Торнику

У присуству великог броја грађана Златиборског округа наливањем првог бетона председник општине Чајетина Милан Стаматовић симболично отпочео градњу панорамске гондоле

Наливањем првог бетона председник општине Чајетина Милан Стаматовић у присуству великог броја грађана Златиборског округа, симболично је на Торнику 21. септембра отпочео градњу панорамске гондоле.

После дугогодишњег рада, труда, одрицања, улагања и веровања општине Чајетина у овај веома важан пројекат, овде је постављен темељ првог стуба на врху Торника, чиме је започела изградња најдуже панорамске гондоле која ће повезати центар Златибора са скијалиштем „Торник“ преко Рибничког језера.

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић је, уз остало, рекао да ће се веома брзо показати да је ово пројекат који општину Чајетина, Златибор и Србију води у будућност, а све оне који су их саплитали и опструисали, како каже, веома брзо ће одвести на политичко сметилиште Србије, зато

што нису имали разумевања и толеранције према општини Чајетина.

„Овај пројекат је веома важан за поправљање нивоа и квалитета туристичке услуге. Ако кажемо да је ово најдужа гондола на свету ове врсте, то говори да ће бројни гости из иностранства, што нама и јесте циљ, долазити да посете ову планину. Наша намера је да Златибор врло брзо стане у ред светских туристичких центара“, истакао је Стаматовић.

Директорка ЈП „Голд гондола Златибор“ Бојана Божанић је напоменула да је општина Чајетина поднела захтев за издавање грађевинске дозволе и за преостале четири фазе изградње златиборске гондоле.

„Заиста сам срећна што смо започели ове радове, које изводи предузеће „Јединство“. То је, иначе, конзорцијум четири фирме које заједнички раде на овом пројекту. По уговору требало је да радови трају

10 месеци. Искрено верујемо да ћемо, када се заврше све административне процедуре, уколико добијемо дозволе и будемо радили сукцесивно, моћи и пре тих 10 месеци, односно почетком лета следеће године, да гондолу пустимо у функцију“, додала је Божанићева.

Присутним грађанима обратио се и песник Љубивоје Ршумовић. Он је поручио да Милан Стаматовић изградњом гондоле остварује његов дечачки сан да се ђаци возе из Доњег до Горњег Љубиша на путу од куће до школе „возом на никакав погон“.

Симболично отварање радова на златиборској гондоли испратили су звуци трубе и наступ фолклорних група које су представиле српске народне игре. А важна дешавања окупљени су прегледно могли пратити на великом лед-екрану, посебно постављеном за ову прилику.

Д. Росић

Стаматовић: С народом ћемо ову инвестицију довести до краја

Председник општине Чајетина Милан Стаматовић, наливањем првог бетона на највишем златиборском врху Торнику, симболично је на Малу Госпојину отпочео изградњу најдуже панорамске гондоле на свету „Голд гондоле Златибор“. Почетак радова на изградњи девет километа-

”

„Сви пројекти, све велике инвестиције се раде од почетка, али овде ово иде од краја ка почетку. И по томе је овај пројекат јединствен. Али нама то неће сметати, није нас то зауставило. Ми ћемо овај пројекат довести до краја и нема стајања“, рекао председник општине Чајетина у обраћању окупљенима

ра дуге ваздушне трасе која ће спојити центар Златибора са врхом Торника окупио је велики број грађана Златиборског округа, Чајетине и туриста из целе Србије на свечаности у подножју највишег златиборског врха. У обраћању окупљенима Стаматовић је том приликом истакао: „Ми смо вас данас позвали

на дан рођења Пресвете Богородице, на Малу Госпојину, да се захвалимо што нас подржавате”, почео је свој говор председник општине Чајетина, па се критички осврнуо на гест ЈП „Скијалишта Србије”, са којима је било договорено да скијашка жичара из подножја Торника све заинтересоване грађане бесплатно превезе на врх како би присуствовали званичном почетку радова.

„На овом месту, мало изнад, пре десет година смо захваљујући влади Војислава Коштунице исто тако поставили камен темељац за овај ски-лифт који данас није активан. А добили смо обећање да ће бити активиран и да ће данас овај народ који је овде моћи да се превезе до врха Торника, да заједно убацимо бетон у те прве темеље и прве стубове. Али нажалост, они који су дошли на готово не знају то да цене, не знају да цене оне људе који су им омогућили да седе у овим фотељама. Данас их нема да подрже то и захвале се претходницима који су им омогућили да ово профункционише. Ни то нас неће зауставити и ми ћемо даље наставити да радимо с вама на развоју и напретку Србије”, напоменуо је Стаматовић и наставио:

„Све до сада што смо радили, урадили смо у складу са законом. Сви њихови захтеви, које смо само ми овде на Златибору морали да испунимо и пролазимо тешке процедуре, а нигде у Србији за њихове пројекте попут Београда на води то није

”

Све до сада што смо радили, урадили смо у складу са законом. Сви њихови захтеви, које смо само ми овде на Златибору морали да испунимо и пролазимо тешке процедуре, а нигде у Србији за њихове пројекте попут Београда на води то није била пракса, нису нас поколебали, нисмо одустали

била пракса, нису нас поколебали, нисмо одустали. Слушали смо глас народа и са народом ћемо довести ову инвестицију до краја”.

По његовим речима, овај пројекат је по много чему јединствен. „Ово је најдужа гондола ове врсте, пројекат је од

значаја за Србију. А још један куриозитет га обележава: ова влада распикућа дала нам је, тако да кажем, ову грађевинску дозволу за пету фазу. Сви пројекти, све велике инвестиције се раде од почетка, али овде ово иде од краја ка почетку. И по томе је овај пројекат

јединствен. Али нама то неће сметати, није нас то зауставило. Ми ћемо овај пројекат довести до краја и нема стајања. Неће нас они уплашити, „ћераћемо се ми још”. Ми ћемо радити на овоме док не прихвате реалност и различита мишљења. Све ово што раде општине Чајетина је што мислимо својом главом, што не подржавамо режим распикућа. Што не дозвољавамо да земљу која је државна, народна, поклањају својим пријатељима, својим страначким функционерима. На томе ћемо истрајати. Зато нас не воле, зато нас оспоравају. Ово ће увек бити народно, ми нећемо дозволити да неко на овај начин крчми народну имовину”, нагласио је председник општине Чајетина и закључио:

„Ето, зато су ове кочнице и баријере, опструкције од стране државних институција на овом пројекту и многим другим које смо ми радили. Али као што смо овај пројекат ски-лифта довели до краја, уз огромне напоре ондашње владе Војислава Коштунице и овог тима који је данас остао до краја, довешћемо и овај најважнији пројекат до краја, за годину дана да се видимо на отварању. Да се поносите овим што смо урадили заједно с вама”, рекао је Милан Стаматовић најављујући истрајавање у намери да Златибор стане у ред светских туристичких центара и оствари свој дугорочни циљ: милион туриста и 10 милиона ноћења годишње.

З. В.

Фото Никит

Гондолом од центра Златибора до врха Торника почетком лета

„Због почетка градње гондоле већ се јављају инвеститори, како страни тако и домаћи, који би да улажу на Златибор, те тако допринесу остварењу циља којег је зацртан од стране општине Чајетине и Туристичке организације Златибор – да ова планина има преко милион туриста годишње са преко десет милиона ноћења”, изјавила на Торнику Бојана Божанић

У изјави датој током свечаности на Торнику директорка ЈП „Голд гондола Златибор” Бојана Божанић најавила је да би, уколико држава буде на време издала неопходне дозволе, радови на гондоли могли да буду завршени средином 2018. године.

„Панорамска жичара, дуга девет километара, која ће имати три станице са 36 стубова, са својих 55 кабина са полазне станице у центру Златибора, преко међустанице на Рибничком језеру, до крајње станице на врху Торника, могла би да повезе прве туристе пут највишег златиборског врха већ у јуну идуће године”, прецизирила је Божанићева.

Она је овом приликом истакла да ће радове изводити конзорцијум од четири филме, а по уговору радови треба да трају 10 месеци и да ће,

ако не буде опструкције републичких власти, гондола проградити почетком лета идуће године.

На крају је директорка Бојана Божанић обавестила при-

сутне да се због почетка градње гондоле већ јављају инвеститори, како страни тако и домаћи, који би да улажу на Златибор, те тако допринесу остварењу циља којег је зацртан од стране

општине Чајетине и Туристичке организације Златибор – да ова планина има преко милион туриста годишње са преко десет милиона ноћења.

З. В.

О гондоли и њеном значају

Део радова на изградњи „Голд гондоле Златибор” започет је у фебруару и мају ове године на две народне мобе којима се одазвало више хиљада грађана Златиборског округа и туриста. Општина Чајетина иницирала је мобе под слоганом „Народ гради гондолу” у знак протеста против спорности државних органа у издавању неопходних дозвола за градњу.

Министарство грађевинарства, саобраћаја и инфраструктуре издало је у јулу ове године грађевинску дозволу општини Чајетина за прву фазу изградње жичаре, на завршној станици на врху Торника, чиме су се стекли услови за званичан почетак радова.

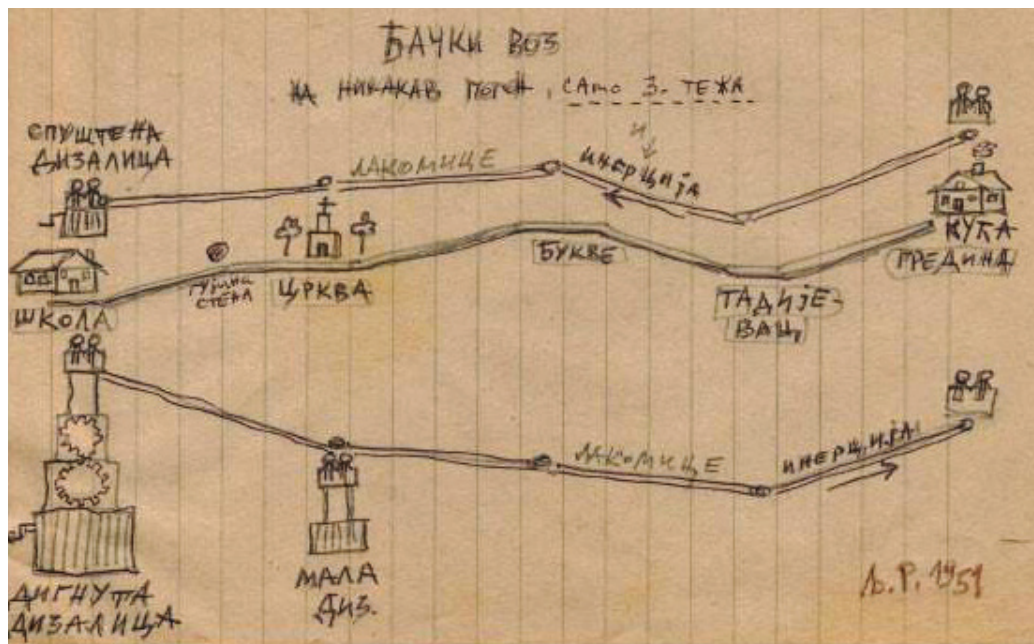
„Голд гондола Златибор” је инвестиција од националног значаја, вредна 13 милиона евра. Цео пројекат финансира се искључиво из буџета општине Чајетина. Гондола је од изузетног значаја за разноврсност туристичке понуде Златибора и Србије.

На инвестиционом плану изградња ове панорамске жичаре најзначајнији је туристички пројекат општине Чајетина, који ће допринети остварењу дугорочних циљева општине. Туристички пројекат века у овом делу наше земље унапредиће укупну привредну активност Златиборског округа и западне Србије.

Грађанима присутним на Торнику на свечаном почетку градње гондоле, који су упркос кишовитом времену уживали уз трубаче и ђаконије које су припремили златиборски домаћини, пригодном беседом обратио се и песник Љубивоје Ршумовић. Он је подсетио на један његов дечачки сан – да се ђаци возе из Доњег до Горњег Љубиша на путу од куће до школе „возом на никакав погон”. Преносимо тај Ршумов говор у целости:

„Добар дан здрава Србијо. Ево окупили смо се лепим поводом. Данас не смете размишљати да је време ружно, нема времена ружног. Време може да буде кишовито, ветровито, али ружно никада. Поготово кад су овако леви поводи.

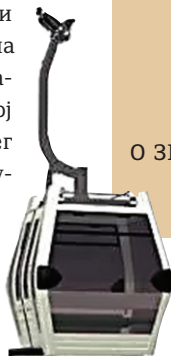
Ја ћу вам испричати једну кратку причу о овом цртежу иза леђа (био је приказан на лед-екрану) који је настао пре 67 година у Љубишу. Ја сам га нацртао. Нацртао сам свој сан по коме из Горњег Љубиша до Доњег Љубиша правим једну, ја

Цртеж Љубивоје Ршумовића из 1951. године

Ршумов дечачки сан остварује се гондолом

Песник Љубивоје Ршумовић говорио окупљенима на Торнику о значају гондоле, сећајући се свог цртежа од пре 67 година у Љубишу и „лакомице” за превоз ђака

сам то назвао ‘лакомица’ – једно корито дрвено по коме би на точкићима вагони водили нас ђаке из горњег села до школе шест километара и враћали нас после подне из школе кући. Дакле, то је ђачки воз на никакав погон, осим земљине теже.

Е сад, смислио сам чак у то време како и да се врати, јер из Горњег Љубиша би ишло нормалним падом, а онда сам то ја написао у тој свесци коју сам сачувао. Онда би милиција, која ништа не ради и седи код Мила Пећинара у кафани и пије пиво, док смо ми на часовима подигла целу ту ‘лакомицу’ да опет имамо пад према горњем селу.

Милан Стаматовић на неки начин остварује мој дечачки сан. Прави гондолу на Златибору, једну величанствену, један феномен јединствен у Европи, наравно са великом и значајном свешћу шта ће то да значи за туризам Златибора. Још ако се, ја бих рекао, придружи идеја о аеродрому на Пониквама, значи та туристичка елипса би на неки начин била заокружена за Златибор. Тако би Златибор постао – не смем да кажем испред Копаоника – испред свих других планина српских. Дакле, било би то једно место на које би долазиле екскурзије ђачке да се провозају. Ја толико за данас”, казао је у обраћању окупљенима на Торнику Љубивоје Ршумовић који нам је недавно објаснио да реч „лакомице” означава дрвено корито којим се вода “лако”, преко камењара, преводи од реке до воденичног бадња. **З. В.**

Отворена млекара „Наша Златка”, пример здраве Србије

Из нове млекаре у Кривој Реци сир и кајмак ће се дистрибуирати у златиборске ресторане и хотеле. – „Могу да потврдим да ће туристи бити веома заинтересовани да овде, на лицу места, пробају производе који су део овдашње гастрономске традиције”, рекла је представница ЕУ Елизабета Саторел

У присуство челника општине Чајетина, представника Европске уније, као и Министарства пољопривреде и Министарства за евроинтеграције, у Кривој Реци је 22. септембра званично отворена млекара „Наша Златка”.

Сир и кајмак, који ће се про-

изводити у новоизграђеној млекари, првобитно ће се дистрибуирати у посебно одређене ресторане и хотеле. Председник општине Чајетина Милан Стаматовић захвалио се Европској унији, истичући да овакви пројекти заустављају одлив становништва из сеоских месних заједница.

„Ово је пример здраве Србије. Мислим да овде у Кривој Реци најбоље показујемо да мислимо о свом народу и да мислимо о будућности. Ова деца која су први пут играла пред публиком показују да има смисла ово што радимо, да све што смо до сада урадили и улагали даје резултате, али на дугорочном

плану и у дугорочном периоду”, навео је Стаматовић.

Представница ЕУ Елизабета Саторел, менаџер пројекта, истиче да овакви пројекти имају значаја и по иностране туристе, због чега је Европска унија и препознала његову вредност: „Ови пројекти заиста могу да привуку много туриста да

дођу овде и да дају свој допринос развоју ове заједнице. Могу да потврдим да ће туристи бити веома заинтересовани да овде, на лицу места, пробају производе који су део овдашње гастрономске традиције”, рекла је Саторел.

Миљана Матовић из заједничког секретаријата програма говорила је о подршци Министарства за европске интегра-

ције. Истакла је да се Пројекат „Од млека са наших планина” финансира из средстава за претприступну подршку Европске уније која су била опредељена за период од 2007. до 2013. године, а која су додељена кроз трећи позив за подношење пројектних предлога Програма прекограничне сарадње Србија – Црна Гора. Укупна расположива средства у оквиру овог позива су била 2.160. 000 евра, од којих је половина била на располагању институцијама из Србије.

Зоран Мићовић из Управе за ветерину истакао је значај от-

Фото Никшић

купа млека за мале произвођаче. Како наводи, „све је урађено у складу са свим прописима и законима који гарантују један безбедан и традиционално добар производ који се може пла-

сирати не само на домаће тржиште већ и на светску трпезу, гладну оваквих производа”.

Директор „Златиборског еко агара” Владимир Бојовић сматра да отварање новог

постројења за прераду млека може значајно допринети отварању нових радних места.

„Пошли смо од тога да формирамо једну овакву млеку која ће се, пре свега, бавити подршком и помоћи малим произвођачима, а по завршетку пројекта и успостављањем приватног партнерства са великим произвођачима са територије наше општине. Оно што је наш

циљ је да се искључиво бавимо откупом од регистрованих пољопривредних газдинстава са територије општине Чајетина и да наше производе продајемо у оквиру туристичке дестинације Златибор”, додаје Бојовић.

Млеку „Наша Златка” један је од пет пројеката у оквиру прекограничне сарадње Србија-Црна Гора, а у наредних неколико недеља објавиће се нови позив за подношење предлога пројеката, од којих ће први бити између Србије и Босне и Херцеговине.

Иван Јанковић

Млекара штити локалне произвођаче од уцене монополиста

„У једном турбулентном глобалистичком амбијенту какав је данас актуелан у свету, где се сва пажња, што политичка што предузетничка, усмерава ка укрупњавању капитала под патронатом само једне компаније или групе компанија, не остаје много простора за мале и средње предузетнике и њихов развој. У том смислу, пројекат изградње млекарне усмерен је ка заштити локалних произвођача од утицаја и уцене монополиста у тој привредној области”.

Овим речима председник општине Чајетина Милан Стаматовић за „Златиборске вести” објашњава суштину пројекта новоотворене млекарне у Кривој Реци и њене посебне улоге за пољопривредне произвођаче златиборског краја.

„Наш пројекат поткрепљен је историјским наслеђем и традицијом, јер кад год је у историји Србија била на рубу пропасти или се нашла на ветрометини интереса великих сила, сељак, најмарљивији изданак нашег друштва, био је на путу тих сила, на бранику своје домовине. Жртвујући себе, свој пород и свој принос који је мукотрпно, крварећи и преврћући земљу стварао. У датим историјским условима пољопривреда и сточарство тих сељака, простих људи искованих од рада и верности према својој домовини, носили су Србију кроз многе тешке дане. Поучени тим искуством, отварамо ову млеку са циљем и намером да им покажемо да нису заборављени од представника власти, барем локалних власти, да нису препуштени на милост и немилост великих откупљивача, монополиста, већ да једна локална заједница са својим представницима стоји раме уз раме са њима”, истиче председник општине Чајетина.

По његовим речима, ово је само први корак ка стварању повољног амбијента за мале и средње произвођаче. „Њих у Србији има пуно, а очигледно су занемарени од врховних власти

”

Милан Стаматовић:

Отворили смо млеку у Кривој Реци са намером да пољопривредницима покажемо да нису заборављени од представника власти, барем локалних власти, да нису препуштени на милост и немилост великих откупљивача, монополиста, већ да једна локална заједница са својим представницима стоји раме уз раме са њима

које су, како ствари стоје, окренуте ка великим компанијама и стварању услова за укрупњавање њиховог ионако крупног капитала тиме што се ништа не улаже у побољшање производње, већ гледа да се у што краћем року искористи понуђени потенцијал, брзо укрупни капитал, а држави и државним институцијама ништа не враћа. Такви, при томе, настоје да утичу на стварање по њих повољних прописа, што је у директном сукобу са националним интересима наше државе. У једној сиромашној и слабо развијеној др-

жави није ни добро ни паметно, без обзира колико то био демократски принцип, све либерализовати и широм отворити врата крупном капиталу. Поготово ако имамо у виду начин како се крупни капиталисти опходе према нашој држави, нашим радницима и националним интересима, а у последњих десетак година имамо више него довољно примера такве политике”, сматра Стаматовић и наставља:

„Наша намера је да сачувамо мале произвођаче, уз помоћ Европске уније која је препозна-

ла вредност подстицања малих и средњих предузетника те показала да смо ми овде препознали важност поштовања и спровођења европских стандарда. Ова млекарна има за циљ да малог произвођача подстакне и субвенционисе у смеру постепеног развоја домаћинства како би лакше долазио до обртних средстава, стрпљиво и полако увећавао и поседе и број грла. У овој млекури у Кривој Реци откупљиваћемо млеко малих произвођача и производиће наше традиционалне производе. Ово је први корак ка стварању озбиљног агроиндустријског центра, којим ћемо показати да се може постићи озбиљност у производњи удруживањем произвођача и очувањем географског подручја и домаћег производа. У Кривој Реци постоји сушара за воће, а наша намера у будућем периоду је да направимо и хладњачу за малину, како бисмо произвођаче малина сачували од интереса и монопола хладњачара. Потребно је у будућности уложити пуно рада, знања и одрицања. Ово ће бити база за развој првог агроиндустријског центра, јер постоје произвођачи који могу да се удружују, који могу да се едукују, млади људи који се баве производњом, људи који нису напустили своје корене. Ја сам уверен да ћемо паметним и стрпљивим планирањем, великим улагањем у знање и технику и вером у рад успети да направимо велики Балкански агроиндустријски центар”, најавио је председник, додајући да се студијама и пројектима показује да општина Чајетина има могућности да развија један такав пројекат:

„Имамо инфраструктуру, подршку локалне самоуправе, имамо тржиште огледано у Канцеларији за сарадњу са Руском Федерацијом која представља велики тржишни простор, а не бегимо ни од извоза на тржиште ЕУ ако се препозна интерес”, каже за „Златиборске вести” Милан Стаматовић.

М. Ј.

Асфалтни путеви стигли су у свако село општине Чајетина, ова локална самоуправа највише од свих у западној Србији улаже у путну инфраструктуру својих села. Та улагања се настављају, општинска средства за ову намену стално издвајају. То, поред осталог, омогућава и да новоотворена савремена млекара у Кривој Реци успешно ради, јер возила за превоз млека у откупу без тешкоћа стижу и до најудаљенијег засеока.

мо проблем јахаћих грла и фијакера. Они су добили нову локацију која ће следеће године бити проширена, јер постоји интересовање за још грла. Прошле године постављен је видиковац на врху Градине, ове године на Оку, а и у наредном периоду наставићемо да на тај начин отварамо нове локалитете у непосредном окружењу Златибора”.

Последњих година, наставља Ђурић, доста се улаже и у изградњу водовода и електромере-

Асфалт у свим селима и субвенције пољопривредницима

„Изградњом инфраструктуре створили смо услове за нормалан живот људи, кроз субвенције у пољопривреди омогућавамо да људи њоме могу да се баве на вишем нивоу и од тог посла пристojно живе”, каже Арсен Ђурић

Интензивно се и ових јесењих дана, како за «Златиборске вести» каже заменик председника општине Чајетина Арсен Ђурић, спроводе радови на изградњи путне инфраструктуре на територији општине Чајетина.

„Поред улагања у путну инфраструктуру у сеоским месним заједницама, општина Чајетина годинама опредељује озбиљне субвенције за пољопривредне произвођаче. Субвенционише се све: од набавке механизације, изградње пољопривредних објеката, набавке стоке, садног материјала, пластеника, стакленика до система за наводњавање, противградних мрежа... Субвенције се крећу од 30 до 40 одсто и ми тиме у значајној мери поспешујемо развој пољопривреде. Изградњом инфраструктуре створили смо услове за нормалан живот људи, кроз субвенције у пољопривреди омогућавамо да људи могу њоме да се баве на вишем нивоу и од тог посла пристojно живе. Отварањем млекуре у Кривој Реци мањи пољопривредни произвођачи добијају тржиште за откуп млека, будући да велике млекуре од њих не желе да откупују млеко. Један од основних мотива изградње млека-

ре управо је заштита малих произвођача, а њоме је створена и могућност запошљавања одређеног броја људи. Наставићемо и наредне године са расписивањем субвенција за samozапосљавање и обављање стручне праксе у приватним фирмама, на тај начин довести до запошљавања једног броја радника са територије општине Чајетина”, напомиње Ђурић.

Што се тиче инфраструктурних радова у већим насељима, он истиче да је у плану да се у Чајетини уради пресвлачење неколико улица. На Златибору је завршена Улица Проте Симића, урађено још неколико мањих.

„Имајући у виду да је последњих година Златибор мало био запостављен када је реч о путној инфраструктури, ове године урађено је доста тога. Расписан је још један, нови тендер за изградњу путева и улица. Планиран је почетак радова на путу у насељу Гајеви на Златибору, који ће бити пет метара широк и са пешачком и бицикличком стазом. Та стаза повезаће се са оном која води ка споменику

па поред хотела ‘Зеленкада’, ауто кампа, све до Гајева. У плану за наредну годину је да се повеже и пешачка и бицикличка стаза која иде од кружног тока, поред насеља ‘Јелена Анжујска’, након чега ће Златибор имати око седам километара стаза за пешаке и бицикliste у кругу”.

Општина Чајетина годинама даје озбиљне субвенције за пољопривредне произвођаче

На Златибору је ове године постављена једна нова теретана на отвореном, други урбани мобилијар, као и клацкалице, љуљашке, вртешке...” На тај начин направљен је нови кутак, а успели смо да после много година реши-

же. „Једна смо од ретких општина која више од половине своје територије покрива градским водоводима, а тај посао се наставља. План је да у наредним годинама преко 90 одсто територије општине буде покривено градским водоводима. Ове године добили смо донацију и дозволу за изградњу постројења за прераду отпадних вода, почетак радова очекујемо ове јесени. Општина је уплатила део средстава, словеначка влада такође. Пре почетка радова неопходно је урадити регулацију речног тока реке Обудојевице, тако да ће се са тим почети наредних дана. У току је израда пројекта за уређење читавог тог простора од ресторана ‘Колиба код Милунке’ до постројења, где би требало да се направи велики парк за децу са пратећим садржајима. Упоредо ће бити урађена и посебна стаза за четворточкаше како би се изместили из центра Златибора на почетну станицу код ресторана ‘Колиба код Милунке’, па даље преко ливада одређеном трасом. Сматрамо да је то безбедније како за издаваоце тако и за кориснике”, закључује Арсен Ђурић. **М. Ј.**

Уметничка манифестација „Песничке ватре златиборске“ одржана је 21. септембра уз обележавање 100 година од смрти великана српског песништва Владислава Петковића Диса и Милутина Бојића. Повељу за укупно стваралаштво добио је Љубивоје Ршумовић, а учествовали су и песници златиборског краја, као и гости из иностранства.

Главни мотив овогодишњих „Песничких ватри“, четвртих по реду, било је обележавање века од смрти Владислава Петковића Диса и Милутина Бојића и великог страдања српске војске и народа у Првом светском рату. Песмама које су изводили Марија Марић Марковић и Љубомир Беговић одата

Ршуму Повеља „Песничких ватри златиборских“

„Док читамо Ршума просто осећамо како се наш српски, учмао и занемоћао од многих новоговора, опоравља као у каквој језичкој бањи“, казао је, говорећи о награђеном, Владимир Андрић. – Поезијом обележен век од смрти Диса и Милутина Бојића

је пошта жртвама тадашњег Великог рата. Публика у конгресној сали хотела „Мона“ подсетила се стихова песама двојице песника који су и сами због рата страдали.

Учесницима програма и присутним добродошлицу је пожелео председник општине Чајетина Милан Стаматовић: „Добро дошли на Златибор, данас једину слободну територију у Србији где можете да говорите, да причате без икаквих последица да ће вам то неко узети за зло, да ће злоупотребити. А још један разлог за то је да се данас у Србији мало или нимало чује глас интелектуалаца, политичара, привредника који ћуте и не говоре о пропадању и назадовању Србије. Вечерас овде можемо да говоримо о нашим песницима Владиславу Петковићу Дису и Милутину Бојићу и ја постављам овде питање колико људи у Србији има

право и може да говори о нашим јунацима и херојима када данас Србија пропада, назадује, када се парча. На Косову нам узимају и срце и душу и о томе нико не говори. Овде на Златибору слободно можете да говорите о томе, јер ће се одавде са Златибора то далеко чути и ова деца која су дошла овде вечерас са нама морају да знају да уче од оваквих громада српских које су задужиле Србију и изнеле српски народ у тешким временима. Зато ове наше златиборске песничке ватре треба да живе и напредују, да пробуде српски народ, а сви вечерас који су овде заслужују да говоре о нашим великанима.“

Традиционалну Повељу „Песничких ватри златиборских“ за изузетан допринос уметности и култури добио је Љубивоје Ршумовић. То значајно признање Ршуму је уручио заменик председника општине Чајетина Арсен Ђурић, председник организационог одбора ове манифестације.

Како су навели организатори, ово признање су придружили стотинама заслужених награда честитавши најпознатијем златиборском песнику шездесетогодишњицу стваралачког похода од родног Љубиша до вечности. У програму је учествовао хор Основне школе „Димитрије Туцовић“, а управо је деци посвећен већи део Ршумовићевог стваралаштва.

Пригодну беседу о делу награђеног песника одржао је књижевник и редитељ Владимир Андрић, блиско повезан с Ршумом дечјом поезијом, ТВ стваралаштвом и културном мисијом, њихово познанство траје већ пола века.

„О Ршуму најбоље говоре његових 90 књига, десетине хиљада песама, стотине хиљада стихова. Песнику Ршумовићу да се прићи с више страна. С које год стране приђете биће занимљиво и лепо. Ршум је масовно чи-

Арсен Ђурић: Ршум је понос Златибора

Уручујући Повељу „Песничких ватри златиборских” Љубивоју Ршумовићу, заменик председника општине Чајетина Арсен Ђурић одржао је пригодну беседу:

„Част ми је и особито задовољство што повељу ‘Песничких ватри златиборских’ за целокупно стваралаштво, нама веома значајно признање, уручујем највећем песнику Златибора, нашем драгом и уваженом Љубивоју Ршумовићу.

Као што се Златибор од давнина дичи посебношћу, лепотом и традицијом, тако се сви ми Златиборци поносимо књижевним делом и личношћу нашег Ршума, по коме се његов родни Љубиш и читав наш крај свуда препознаје.

Арсен Ђурић и Љубивоје Ршумовић

Из сваке Ршумове песме, стиха, реченице избија она народна мудрост ерског поднебља, у

сваком његовом наступу је достојанство и мера типични за људе са ове планине. Мислим

да бољег амбасадора у књижевном свету Златибор није имао од Ршума, који увек с пуно љубави пише и говори о свом завичају.

Наравно да су стваралачки домети овог нашег лауреата, свима нам драгог земљака, знатно већи од тих његових завичајних записа и златиборских поетских слика. Стварност целе Србије Ршум већ шест деценија оплемењује словом о правим животним вредностима, његова реч оставља трага међу генерацијама свуда где се говори српским језиком. Зато још једном у име завичаја хвала нашем драгом Ршуму, нека му је са срећом ова повеља „Песничких ватри златиборских”, рекао је Арсен Ђурић.

тан, гледан, певан и слушан. Рекох, још мало па 100 књига, подсећам на неколико стотина ТВ емисија које смо ценили и волели: ‘Хиљаду зашто’, ‘Хајде да растемо’, ‘Фазони и форе’, незаборавни ‘Двоглед’... Као да га гледам у лапонској народној ношњи за ‘Двоглед’ са Лапонцима прича као да се одувек знају, присно, братски. ‘Вуче, вуче, бубо лења’, ‘Ишли смо у Африку да садимо паприку’, ти евергрин хитови су стари 40 и више година и још увек се чују по дечјим вртићима”, казао је Андрић и наставио:

„Зашто је Ршум омиљеник с малих екрана? Зато што му деца и одрасли верују, а верују му зато што не лаже. Пита, слуша одговоре, тумачи свет и живот и све остало, шали се, смеје се и све то искрено, природно. Ако ћемо о вештини, ваљда ником од наших песника за децу, од чика Јове наовамо, стихови не извиру тако лако, просто, као из рукава. Ршум је својевремено причао Мићи Данојлићу, а Мића је помињао у једном предговору, да је свако наше село понеког сељака коме Бог даде слуха за риме па целог живота у стиху гово-

ри. Био је такав и у Ршумовом родном Љубишу, Ршума дечака тиме заразио и то за цео живот”.

„Ршум поче да сипа риме и није стао, а и што би кад му тако сјајно иде. Ршум вели да и данас пише песму днев-

зафалило српских речи за штошта из железничарског заната, па да термини не остану швапски, господа из министарства потегну на Златибор, покажу сељацима цртеже, справе и питају како би ти ово назвао. И

54. Међународних сусрета писаца које организује Удружење књижевника Србије. На Златибору су своје песме казивали песници златиборског краја Милосав Радибратовић, Мирјана Ранковић Луковић и Милу-

но. Некада је било и по 10, да буде у форми, кад наиђе непредвидиво надахнуће те да лако и успешно прибележи то што му навире. За овакву врсту поетског тренинга код других песника нисам чуо. Ршум је у Београд понео Златибор, горштакчи доживљај света, енергију, виталност и живописни здрав језик. Леп си завичај Ршуме изабрао. Кад је грађена железница у Србији кажу да је

тако се родише термини прагови, шине, одбојници... Право уживање је Ршумов српски језик. Док читамо просто осећамо како се наш српски, учмао и занемоћао од многих новогвора, опоравља као у каквој језичкој бањи”, казао је, уз остало, Владимир Андрић па пријатељу Ршуму поручио: „Напред ка стотој књизи”.

Ове „Песничке ватре златиборске” одржане су у оквиру

ника Митровић, као и гости из иностранства Борис Бренца, Штефан Цифра, Иван Џепароски, Луј Бертолм и Антоан Симон који су поред језика, стила и тема представили и другачије начине казивања поезије.

А златиборска манифестација крунисана је симболичним паљењем ватре на Шуматном брду, уз најаву нових песничких сусрета за следећу годину. **Марија Јеремић**

Учестале промоције Златибора за рекордну посећеност

Гостију више за 10 одсто у девет овогодишњих месеци, Владимир Живановић најављује да ће у зимској сезони фокус бити на Ски-центру „Торник“, спортским и ски-садржајима

Туристичка организација Златибор итекако има разлога за задовољство – након детаљне анализе статистичких података показало се да је у првих девет месеци ове године на Златибору забележен пораст броја гостију за 10 одсто. Иако је прошла година овде била рекордна по посећености, тренд повећања се и у овој наставља. Пресудни фактори који су довели до овако добрих резултата, по речима директора ТО Златибор Владимира Живановића, су нови садржаји као и константна промоција Златибора у земљи и иностранству.

С обзиром да је ова дестинација захваљујући квалитетним смештајним капацитетима и изузетним техничко-организационим условима постала један од центара конгресног туризма, уследио је период одржавања великог броја конгреса, симпозијума и семинара.

Владимир Живановић сматра да је сада право време да се крене са промоцијом Злати-

Владимир Живановић

бора за зимску туристичку сезону. Акцент ће, како директор каже, бити стављен на промоције у земљама региона.

Златибор у Будимпешти

„Почињемо већ 21. септембра презентацијом у Будимпешти, одавно нисмо били на овом тржишту. Покушаћемо да на најбољи могући начин представимо све садржаје и капацитете, да упознамо мађарске туроператоре и но-

винаре са понудом Златибора. Затим улазимо у период сајмова. Већ нас почетком октобра очекује Сајам туризма у Новом Саду. Потом се надовезују, један за другим, сајмови у Сарајеву, Крагујевцу и Бањалуци“, најављује Живановић.

Златибор ће паралелно с тим бити промовисан у градовима Србије и земаља у окружењу. Заказани су наступи у Подгорици, Будви, Бањалуци, Тузли, Сарајеву, Темишвару и Скопљу.

Говорећи о наредној зимској туристичкој сезони Живановић истиче да ће фокус бити на Ски-центру „Торник“, спортским и ски-садржајима:

„Настојаћемо да додатно уредимо дечје скијалиште Обудојевица које се налази у самом центру планине. Надамо се да ће атрактивни садржаји попут Дино парка и Авантура парка прилагодити своју понуду зимској туристичкој сезони, односно отворити додатне садржаје, уредити клизалишта, оспособити инфраструктуру. Знамо да у Авантура парку има дечја ски-школа која ће такође радити и ове године, тако да ће фокус бити на зимским спортовима“, напомиње директор ТО Златибор.

Зимски концерти на Краљевом тргу

Посебна пажња, додаје Живановић, биће усмерена ка хотелским садржајима.

„Ту ће бити актуелни велнес и спа центри. Свакако ће се боље позиционирати хотели који имају ове додатне садржаје. Што се тиче туристичке организације, ми ћемо се потрудити да припремимо богат програм на Краљевом тргу, да зимску туристичку сезону употпунимо концертима. Надамо се да ће бити доста снега, да ће Златибор бити добро попуњен и да ће временски услови дати добру потпору зимској туристичкој сезони“, уверен је директор ТО Златибор.

До краја ове године биће стављен у функцију један део новог здања Омладинско-културног центра, а његово финално отварање најављено је пред летњу туристичку сезону.

Драгана Росић

Нови садржаји као и константна промоција Златибора у земљи и иностранству пресудни су фактори који су довели до овако добрих резултата

Општина Чајетина је у оквиру активности за смањење броја и последица саобраћајних незгода на својој територији покренула пројекат „Стратегија безбедности саобраћаја на путевима општине Чајетина за период од 2017. до 2021. године са предлогом акционог плана и порталом за управљање безбедношћу саобраћаја”. Прве активности везане за реализацију пројекта кренуле су почетком септембра.

Пројектни задатак се реализује у три фазе: доношењем Стратегије безбедности саобраћаја за општину Чајетина за период од 2017. до 2021. године, израдом акционог плана за реализацију стратегије, као

Срђан Радовић

о обележјима безбедности саобраћаја. Ова фаза треба да буде реализована кроз три нивоа: један је успостављање базе која треба да нам да податке о саобраћајним незгодама и њиховим учесницима, информације о путевима и безбедносним

Специјално возило за снимање најкритичнијих путева

вано возило. Такво возило је направио АМСС и оно је једно од три таква у Европи. Ово возило може да сними и сачува податке за 130.000 километара путева помоћу специјалних камера високе резолуције. Прикупљени подаци се касније анализирају, а

тикална сигнализација, објекти поред пута морају бити прикладно обезбеђени и осигурани од могућности удара... Исто то важи и за пешаке, за бициклисте и моторциклисте”, објашњава Урош Божић из Центра за моторна возила АМСС.

База података о „црним тачкама” за безбеднији саобраћај

Савет за безбедност саобраћаја општине Чајетина покренуо успостављање портала са пратећом базом о обележјима безбедности саобраћаја

и прављењем портала за управљање безбедношћу саобраћаја на територији општине.

Израда стратегије обухвата анализу стања безбедности саобраћаја и припрему коначног текста у форми стратешког документа који би био усвојен на седници Скупштине општине Чајетина.

„Савет за безбедност саобраћаја општине Чајетина покренуо је и у пројектни задатак уврстио успостављање портала за општину са пратећом базом

карактеристикама, податке о индикаторима понашања и ставовима учесника у саобраћају, идентификацију проблема безбедности у саобраћају прављењем података о такозваним ‘црним тачкама’ у нашој општини”, каже Срђан Радовић из Савета за безбедност саобраћаја општине Чајетина.

За потребе овог пројекта ваља снимити најкритичније путеве на територији општине у дужини од око 50 километара, за шта је ангажовано специјализо-

потом предузимају потребни кораци да би се створили услови за што безбедније путеве.

„На возилу се налазе три камере за снимање путева, широкопојасне са предње и са задње стране. Све камере су у високој дефиницији и пружају веома квалитетан снимак. Путеви се оцењују од једне до пет звездица. Пут са пет звездица мора да испуни преко 50 критеријума: квалитет асфалта мора бити добар, квалитетна делинијација, мора бити добра хоризонтална и вер-

Поред прикупљања података о путевима и њиховим саобраћајно-безбедносним карактеристикама, подаци снимљени специјализованим возилом треба да се користе за оцену ризика страдања у саобраћају на снимљеним деоницама.

Подаци о израчунатим ризицима по деоницама треба да буду складиштени у бази података и доступни путем портала безбедности саобраћаја за општину Чајетина.

Мирјана Ранковић Луковић

Величанствен скуп пензионера Србије и РС у Чајетини

Дружило се уз песму и игру око 650 припадника трећег доба из 25 удружења.
– Дошли из Лакташа да се виде с пријатељима и пруже подршку златиборској гондоли

Као и протеклих година, Удружење пензионера општине Чајетина и ове је организовало традиционално масовно дружење пензионера. Био је то величанствен скуп припадника трећег доба, који су у целодневном дружењу уз песму и игру прославили сусрет у чајетинској варошици. Овогодишњем скупу присуствовало је око 650 пензионера из чак 25 удружења из Србије и Републике Српске.

Удружење пензионера општине Чајетина већ дуги низ година негује сарадњу са пензионерским организацијама из других места, која се радо одазивају на сваки њихов позив на дружење. Разлози су добро познати: пријатан амбијент и надалеко чувено гостопримство домаћина.

Ове године организатори су, уз остале, по први пут угостили пензионере из Свилајнца.

Славко Пантовић

Миодраг Михаиловић Бели из Удружења за туризам, путовања и дружења Свилајнац каже да стално путује и да са задовољством посећује све дестинације.

Ово дружење је права ствар

„Захваљујем се представницима Удружења пензионера Чајетина што су ме позвали. Лепо смо се спријатељили, ово наше

Миодраг Михаиловић Бели

дружења је права ствар. Верујте да ми то много значи и зато што сам ја фолклориста. Ја сам највећи играч од свих овде“, задовољно истиче Михаиловић.

Генерациском дружењу присуствовали су и пензионери града Ужица.

„Ја сам ове године из Ужица на овај скуп дошла са 36 пензионера. Било би нас и више, али смо имали један смртни случај. Често организујемо дружења.

У Чајетини смо 21. септембра сваке године. Удружење Ужице 15. октобра организује дружење на Белој Земљи“, поручује Гордана Ђорић, председница Удружења пензионера Ужице.

Неизоставни гости и овога пута били су пензионери из пријатељске општине Лакташи из Републике Српске. У посету Чајетини, како кажу, дошли су из два разлога: да пруже подршку изградњи златиборске гондоле, али и да се виде са својим пријатељима.

„Дошло је 62 пензионера да подржи вашу борбу око гондоле и господина Стаматовића. Изузетна нам је част да смо овде. Долазимо већ три, четири године. Осећамо се као код своје куће. Увек смо добро примљени, а и ми се трудимо када они дођу код нас да их дочекамо онако како треба“, истиче Драгојла Поповић, која води секцију за одмор и рекреацију

Драгојла Поповић

Гордана Ћорић

Општинског удружења пензионера Лакташи.

Домаћини су и ове године, како и доликује Златиборцима, госте дочекали са пуно љубави и гостопримства. Председник Удружења пензионера Чајетина Славко Пантовић је истакао да је ово прилика да се пензионери друже, али и да анализирају ситуацију у пензионер-

ским организацијама на нивоу округа. Посебно га радује то што се све више пензионера учлањује у удружење, а многи од њих били су расположени да се придруже овом скупу.

Догодине на окупу 1.000 пензионера

„Овде је тренутно 200 пензионера са подручја општине Чајетина. Драго ми је да нема месне заједнице из које неко није дошао. Проширили смо ту мрежу и ту сарадњу са људима. Они виде да имају подршку удружења, тако да и млађи људи који одлазе у пензију одмах долазе и учлањавају се“, рекао нам је Пантовић.

Он додаје да је интересовање пензионера за ово дружење било изузетно велико, али да због ограниченог простора нису могли све да угосте. Због тога се већ сада праве планови за наредну годину, обезбеђује се адекватан простор, тако да се очекује да ће догодине ово генерацијско дружење окупити око 1.000 пензионера.

Традиционалном дружењу припадника трећег доба, увек обојеном лепим расположењем и пажњом, придружили су се и представници општине Чајетина као и директори јавних предузећа.

Драгана Росић

Летовањем у Ђеновићима презадовољни

Осим генерацијских дружења, Удружење пензионера општине Чајетина последњих година за своје чланове веома успешно организује летовања, боравак у бањским лечилиштима, одлазак до атрактивних излетишта... Недавно се педесетак пензионера вратило са летовања у Црној Гори одакле носе само лепе успомене. Протеклих година пензионери су летовали у Бечићима, али су се последње две године, по препоруци чланова удружења из Косјерића, одлучили за Ђеновиће. Одсели су у хотелу „Бели анђео“ где су били веома задовољни, почев од смештаја, исхране, па до осталих занимљивих садржаја који су били прилагођени њиховом старосном добу. Тако ће, према Пантовићевим речима, пензионери из наше општине ово летовалиште посетити и наредне године.

Најстаријим Чајетинцима се организује и куповина огрева и зимнице по приступачним ценама и повољним условима плаћања. При крају је испорука око 1.000 кубика огревног дрва, након чега ће се кренути са набавком зимнице.

Д. Р.

Пријем првака у библиотеку

У петак 22. септембра библиотека „Љубиша Р. Ђенић“ постала је богатија за 111 читалаца. Као и сваке године у септембру, тако је и овога пута уприличен пријем и бесплатно учлањавање ђака првака у ову установу културе. Овај догађај су својим присуством улепшали писци за децу Љубивоје Ршумовић и Владимир Андрић.

Увек у духу промоције читалаштва и стварања навика неговања културних садржаја, библиотека „Љубиша Р. Ђенић“ је у своје окриље и ове јесени примила ђаке прваке дарујући им бесплатне чланске карте. У сарадњи са општином Чајетина овога пута уприличен је и сусрет деце и песника. Дружење са децом почео је један од плодноснијих стваралаца за децу Владимир Андрић, који је уредник и аутор сонгова у серији „Приче из Непричаве“, писац и ре-

дитељ серије „Дај ми крила један круг“ и уредник и аутор више од стотину емисија серије „Лаку ноћ децо“ и серијала „Пустолов“.

Љубивоја Ршумовића малишанима није требало посебно представљати; довољно је било дружење започети химном „Деца су украс света“ и наставити га кроз фазоне и форе. Децу су поздравили Арсен Ђурић, заменик председника општине Чајетина који је малишанима пожелело срећан полазак у први разред, и Љиљана Ракић, заменик директора библиотеке, упознавши их са овом установом културе. Општина је даривала децу књигом „Ма шта ми рече“ потписану од аутора која ће, кад времена мину, остати подсетник на један тренутак када су полако али сигурно ступили у свет одраслих.

М. Р. Луковић

У новој школској години 109 првака у општини Чајетина

Општински просветни инспектор Мирослав Ђокић најављује да се, према евиденцији општине, у наредној години очекује повећање броја уписаних првака за 15

На територији општине Чајетина ове школске године уписано је 14 првака мање него претходне тако да је први пут у школске клупе село 109 ђака. По речима просветног инспектора Општинске управе Чајетина Мирослава Ђокића, у ОШ „Димитрије Туцовић“ из Чајетине има укупно 70 првака, од чега их је у Чајетини 36, у издвојеном одељењу на Златибору 32, док у Јабланица има два.

„ОШ ‘Сава Јовановић Сирогојно’ из Сирогојна има укупно 14 првака; у издвојеном одељењу Љубиш су четири првака, у Желинама један, у Рожанству четири и у Сирогојну пет. Основна школа ‘Миливоје Боровић’ из Мачката има укупно 25 првака; у Кривој Реци седам, у Горњој Шљивовици један, у Мачкату 17“, наводи Мирослав Ђокић. Он је овом приликом навестио да се, према евиденцији општине, у наредној години очекује повећање броја уписаних првака за 15.

Три нова пројекта школе у Мачкату

Школа „Миливоје Боровић“ из Мачката се максимално труди да за своје ђаке обезбеди што боље услове за рад. Захваљујући правременом деловању и јављању на конкурсе, поред средстава које сваке године издваја општина Чајетина, за мачкатску школу су ове школске године определили средства Министарство просвете и Влада РС, а донације у виду компјутера стигле су и из Министарства правде.

Шаљући своје пројекте на конкурсе министарстава, ОШ „Миливоје Боровић“ из Мачката успела је да у овој години добије од Министарства правде шест лаптопова за рад наставника у ма-

тичној школи и издвојеним одељењима у Шљивовици и Кривој Реци. Од Министарства просвете добијена су средства у висини од 600.000 динара за набавку намештаја у школској трпезарији у Мачкату, а Влада РС ће им помоћи да реализују заиста велику инвестицију.

„Од канцеларије Владе РС добили смо 27,5 милиона динара за потпуну адаптацију школе у Шљивовици, укључујући и централно грејање и котлове, а ђачку кухињу радимо на новом месту. Део простора смо уступили и вртићу у Чајетини, Мачкату, у Кривој Реци и Шљивовици, а то смо морали да урадимо јер и нама тај вртић треба. Мала деца долазе овде у вртић, а после ће они бити наши ђаци“, каже Иван Ивановић, директор ОШ „Миливоје Боровић“ Мачкат.

Иван Ивановић

школе „Миливоје Боровић“ у Мачкату.

„Идуће године биће више деце у Шљивовици. И деца са Беле Земље са подручја града Ужица, из Качера, долазе у нашу школу, што је добро. Неће да иду у Ужице, лепше им овде, мирније. Један број деце из Криве Реке, са ивице села која иду у Равни, и њих ћемо преговарати да пређу код нас у школу пошто имају услове: аутобус пролази поред кућа, долази у Криву Реку по ниже разреде а после долази у Мачкат. Обезбеђен је превоз захваљујући општини и услови су добри“, прича Иван Ивановић.

После дужег низа година, школа у Мачкату ће идуће године имати два пета разреда. Ивановић се нада да ће у наредним годинама имати по два одељења од петог до осмог разреда, као што је било у нека боља времена. Међутим, никад два добра саставити. Нови проблем који се појавио у школској 2017./2018. години потиче од рационализације коју спроводи Министарство просвете, а којом је онемогућено формирање продуженог боравака за децу изнад другог разреда. Ивановић каже да само у издвојеном одељењу у Кривој Реци има 31 ученик којем је неопходан боравак у школи након завршених часова. Школа је поднела захтев надлежном министарству да им омогући наставак рада формираних група за продужени боравак, јер се све ради у интересу деце, али и у интересу породице и опстанка села. Иза овог захтева, осим школског одбора и директора школе, потписан је и Савет родитеља.

Мирјана Ранковић Луковић

Позитиван одговор школа је добила након посете комисије која је дошла у име надлежног министарства и владе да на лицу места утврди шта је све потребно да би се настава одвијала неометано по ученике како у матичној школи тако и у издвојеним одељењима. Након мањих корекција на пројекту, средства су одобрена и ускоро се очекује почетак радова. За једну сеоску школу одобрење за три пројекта у овој календарској години су више него довољна, сматра Иван Ивановић.

Догодине више ђака у Шљивовици

Оно што квари радост јесте чињеница да у Доњој Шљивовици ове године нема ђака првака. На срећу, тако неће бити наредне школске године, каже директор

Екипа „Дино парк“ направила најбољи ајвар

У такмичењу „Изаћи ми на теглу“ на Краљевом тргу учествовало 11 екипа, иза победника „Дино парка“ пласирала се екипа „Голд гондола“ док су трећи били „Попечитељи“

Манифестација „Изаћи ми на теглу“, јединствено такмичење у припреми ајвара, одржано је 19. септембра на Краљевом тргу на Златибору у организацији удружења „Башта машта“ и ТО Златибор. У целодневном такмичењу учествовало је 11 екипа, а за најбољег ајвар мајстора проглашена је екипа „Дино парк“. Овим је потврђено њихово учешће на финалном такмичењу које ће бити одржано у Сокобањи где ће покушати да освоје титулу „Нај ајвар мајстора у Србији“ за 2017. годину.

Четврту сезону кулинарски караван „Изаћи ми на теглу“ обилази градове и места у Србији у потрази за најбољим рецептом за ајвар и мајсторима који припремају овај српски специјалитет.

Вредне награде

На Краљевом тргу најбољи ајвар, по оцени стручног жирија, припремила је екипа „Дино парк“, другопласирана је била „Голд гондола“, а треће место припало је „Попечитељима“. Најуспешније екипе су добиле вредне награде, а првопласираној је припао шпорет „смедеревац“.

„Победу дефинитивно нисмо очекивали. Ми смо овде дошли да се забављамо и проведемо. Имали смо седам чланова тима, од тога само три са искуством. ‘Дино парк’ је тим који побеђује. Ми

смо то показали у току сезоне када смо у нашем парку угостили око 60.000 људи. Сезони није крај, ми и даље радимо и чекамо вас у Улици спортова бб“, изјавила је капитен победничке екипе Милица Зећ.

Током трајања манифестације расположење је било изузетно, јер су се учесници потрудили да се поред прављења ајвара, свако по свом рецепту, добро забаве. Станојка Зечевић, члан тима „Златиборски шериф“, каже да у њеној рецептури за прављење ајвара нема

Директору ТОЗ Владимиру Живановићу организатори су у знак захвалности уручили плакету

виле манифестацију и супер се провеле“.

И док су многи били расположени да посетиоцима представе начин припреме ајвара, чланови тима „Попечитељи“,

че Роса Јовић испред ових „министара за ајвар“.

Победничка екипа „Дино парк“ представљаће Златибор на финалу које се одржава 14. октобра у Сокобањи. За

бренд повезати са ‘Бакином тајном’, као и да том истом такмичару помогне да можда почне да се бави сопственом производњом“, каже Љиљана Вукотић из удружења „Башта машта“.

Идеални услови

Такмичарима су организатори и ове године обезбедили све потребне услове за надметање: накривени штанд за такмичарску екипу, столице, пећи за печење паприка и припрему ајвара, дрва, тегле, свежу паприку, уље, шећер и со. Учесће је, по речима

Првопласирани „Дино парк“

Вицешампиони „Голд гондола“

„Попечитељи“ су освојили треће место

тајне. „Ово је традиционалан начин прављења ајвара. Паприку најпре испечемо, ољуштимо и сасмељемо. Додамо уље, со и шећер, без икаквих других додатака. Тако су некада радиле наше мајке и баке“.

Своје умеће у прављењу ајвара одлучиле су да покажу и геронтодомаћице из службе „Помоћ у кући“. Ово је, по речима капитена тима Милене Марић, било једно лепо искуство: „Дружење је дивно. Ово нам стварно много значи. Ми смо домаћице које све ово радимо и код куће. Сада смо изашле, напра-

који су на овом такмичењу освојили треће место, нису били вољни да нам одају свој тајни рецепт. Што се тиче саме манифестације, имали су само речи хвале: „Ово је за мене једно лепо искуство, лепо дружење. Права журка!“, задовољно исти-

титулу краља ајвара такмичиће се 30 екипа, а организатори су најавили и одређене новине:

„Новост у овој години је да ће по рецепту победника финала бити припремана једна одређена количина ајвара. То ће бити једна серија која ће наш

организатора, било дозвољено само уз поштовање следеће рецептуре: кашичица знања, прстухват брижљиво чуване тајне предака, мало добре воље, мрвица храбрости и незаменљиви састојак – здрав такмичарски дух!

Манифестација је одржана уз свесрдну подршку Туристичке организације Златибор. Њеном директору Владимиру Живановићу организатори су у знак захвалности уручили плакету са жељом да овај догађај прерасте у традицију.

Драгана Росић

Добрила креирала препород златиборског села

Излоканим крченицима стигла је у забит златиборску где су у раштрканим колибама још гореле петролејке, лојанице и зубље луча, са далеких извора вода доношена у буцама, у употреби били наћвари и долави, до трајале синије и треношке и неизоставна задимљена огњишта.

Али кад је непогрешивим инстинктом дојмила сву лепоту ручних радова жена овог подручја и вековима преношену вештину плетења, доноси одлуку да крене у остварење својих младалачких снова. Док су многи скеп-

тици говорили да је то обична авантура младе девојке, она је веровала да јој је судбина доделила апостолску улогу да помогне људима остварење вековне тежње ка нечем лепшем и бољем, да својим исконским занатом, непрестаном и грчевитом борбом побегну из патријархалног, оскудног окружења, толико дуго присутног у овом крају да из пртишта, опанка и гуња што пре стигну у богатије и хуманије груштво. Кренула је за својом звездом водиљом...

ПИШЕ: МИЛИСАВ Р. ЋЕНИЋ

Добрила Васиљевић Смиљанић, туризолог, модни креатор, рођена је 1935. године у Радобуђи, у имућнијој породици која јој је омогућила школовање. Основно образовање стекла је у Ариљу, средњу економску завршила у Ужицу, а Вишу економску, туристички смер, у Београду. Први радни однос заснива у ариљском предузећу „Моравица“, потом ради у Комуналној банци Београд, а 1962. године долази на Златибор и у СО Чајетина добија радно место туристичког радника.

Сагледавши прилике у Сирогојну Добрила је, вођена интуицијом уметника, спознала колико огроман стваралачки потенцијал лежи у до тада маргинализованом сеоској женској популацији, која је сав терет тешког живота прихватала као злу судбину. Била је чврсто убеђена да ће златне женске руке златиборских сељанки изменити животе својих породица и судбину читавог села.

На Добрилину иницијативу и сугестију проте Милана Смиљанића, Земљорадничка задруга 1962. године оснива свој нови погон за израду руком плетених одевних предмета под именом „Златиборка“. Храбро преузима руковођење погоном, а циљ јој је био да се без великих новчаних улагања, изградње фабричких хала и пратеће инфраструктуре организује рад са женама које ће на бази вековне традиције обраде вуне радити у својим домовима где се у радни процес могу укључити читаве породице.

Аутентичност нашег поднебља у бутицима Европе, САД и Јапана

Почетни проблеми нису је поколебали, говорила је: „Ако није добра златиборска вуна увешћемо је из Аустралије или са Исланда“. Успела је да створи мали, али слојан колектив који је био спреман за врхунски тимски рад, и успостави узајамно поверење са плетљама. Први резултати били су скромни, али свака наредна година бивала је успешнија, одевни предмети лепше обликовани и укусније украшавани.

Интуицијом врхунског уметника, Добрила је смишљала креације надахнуте меким обрисима златиборских пропланана, разлисталог дрвећа, тек изниклог цвећа, или мотивима са старих ћилима, торби, рукавица и јелека. Дискретно наметљиви, али не нападни представљали су аутентичан уметнички ангажман који буди одређена расположења и подстиче емоције. Превазилазили су ограничења тренутно мо-

Добрила Васиљевић Смиљанић

дерног и актуелног и увек били корак испред. Сирогојно је убрзо постало центар аутентичне моде настале из срећне комбинације јединственог вуненог предива „LOPI“ из фирме „ALAFOS“ са Исланда и креативног талента златиборских чобаница.

Први пробни модели положили су испит. Сваке наредне године све су траженији, одушевљавају женску популацију на модним ревијама приређиваним у свим већим градовима наше земље. Памте се модне ревије одржане 1970. године у Коларчевој задужбини у Београду, потом Галерији УЛУПУДС-а, Центру за савремено одевање у Београду, модне ревије у Дубровнику, Цавтату и Љубљани. Добрила и плетиле постају атракција. У редакцији „Политике“, где су стигле на позив, дочекују их аплаузи, камере, о њима се пише, препричава. Уприличени су сусрети у Сирогојну, модне ревије организују се у сеоском амбијенту.

Џемпери, хаљине, блузе, шалови, јакне постали су модни хитови жена Београда, Загреба, Сплита... Смарагдна дворана загребачког хотела „Еспланада“ проламала се од бујице одушевљених поклоника моде док су посматрали шездесет уникатних плетених радова савремено обликованих, украшених инвентивним решењима народних мотива и орнаментике и стилизованог фолклора. Био је довољан само један сат да Загрепчанке разграбе све изложене експонате... Јавља се оптимистичко уверење да су џем-

пери, јакне и комплети све ближи Милану, Паризу, Петој авенији...

Мудрошћу и визионарским инстинктом изванредно су коришћени снага и велики потенцијал села и слободно време његових житеља. Машта директорке и креаторке све је инспиративнија, модели су све лепши и богатије украшени. Муњевити успон малог сирогојнског погона привукао је у кршевита златиборска брда велики систем „Инекс“ са жељом да га види у свом саставу. Жеља им се испунила 5. марта 1969. године, „Златиборка“ се издваја из састава Земљорадничке задруге и постаје део овог моћног предузећа. Послује под новим именом „Инекс Златиборка“ која ће се убрзо прочути као симбол високог квалитета и ексклузивних модела.

Када је југословенско тржиште било освојено, Добрила и плетиле нуде свету нешто више од одевног предмета, аутентичност и посебност проистекле из поднебља и културе у коме живе и стварају. Без обзира што наша држава није спадала у ред примарних модних изворишта, овај оригинални стил је радо прихваћен у свим светским модним метрополама. Импоновале су високе цене по којима су се јакне и џемпери продавали у ексклузивним бутицима Европе, САД и Јапана.

Писма Добрили од Јованке Броз, Ненси Реган, Лив Улман

У креирању Добрила је била оригинална и смела, али одмерена и модерна. Имала је веома истанчан осећај приликом одабира боја, модела и мотива. Ревии сирогојнских униката биле су празник за поклонике моде широм Европе. Марта 1973. године она изјављује дописнику „Политике експрес“ : „Европа нас толико тражи. Ова прва колекција за пролеће и лето припремљена је за иностранство. Гостујемо у Риму 15. марта, а већ у априлу смо на сајму моде у Лиону, затим у Минхену на сајму занатства“. Највеће промоције у свету приређене су током културних и туристичких манифестација које је наша држава одржала за афирмацију земље од Рима, Милана, Париза, Брисела, Копенхагена, Стокхолма и Москве до Њујорка, Монтреала и Токија.

Било је веома занимљиво слушати Добрилину причу са колико је мудрости вођен маркетинг. Како су освајани врхови светске политичке и холивудске елите да постану најбољи промотери сирогојнских производа. За Барбару Буш, супругу и мајку двојице доскорашњих председника САД, у Београду је приређена ревија уникатних радова из Сирогојна. Ту прилику ко-

ристи Добрила, поклања јој ексклузивни џемпер, а један шаље за прву даму Америке Ненси Реган, сигурна да ће их видети милиони жена у том богатом свету.

Из Беле куће, 2. новембра 1983. године у Сирогојно је стигло писмо захвалности: „Драга госп. Василевић Смиљанић, кад се Барбара Буш вратила у Вашингтон са пропутовања кроз Југославију дала ми је ручно рађени џемпер, који сте показали госпођи Хелен Андерсон за мене, приликом њене посете вашој ревији. Били сте крајње љубазни одабирајући тај красни дар тако вешто моделиран од жена на планини Златибор у западној Србији. Желим вам дати до знања да ја искрено ценим племенито пријатељство створено вашим брижно одабраним поклоном. Мој муж ми се придружује шаљући наше најтоплије жеље вама и вашем колективу. Искрено Ненси Реган”.

У Сирогојну су били упознати да је холивудска глумица Лив Улман редован купац њихових одевних предмета. Добрила је чекала прилику да се захвали. Путујући на зимске Олимпијске игре у Сарајево филмска звезда била је пријатно изненађена кад јој је на сурчинском аеродрому уручен ексклузивни џемпер, дар креаторке и златиборских плетилца. Овај гест лепог васпитања и поштовања потрошача брзо се исплатио, у сарајевској продавници „Индекс Златиборка” холивудска звезда купује седам џемпера, остаје

непознато: да ли ће обогатити сопствену колекцију или поделити пријатељима. Добрила је 10. фебруара 1984. године примила писмо захвалности: „Драга Добрила, хвала најлепше за прелепи џемпер. Кад год сам га обукла свако се са њим јако одушевио. Хвала вам! Надам се да ћу вас једног дана упознати или у вашој земљи или овде у Њујорку. Ваша Лив”.

Може се тврдити да је златиборски вунени одевни предмет постао српски бренд, незаобилазан у посетама државних, политичких, културних, дипломатских и других делегација. Раиса Горбачов, прва дама СССР-а, са ревије у Београду, за њу приређене, носи неколико униката у Москву. Јованка Броз је радо носила вунене производе из Сирогојна добијене на неколико модних ревија у Београду и Златибору, у хотелу „Палисад” 1975. године. Користећи познанство, Добрила јој шаље позив да отвори Дом плетилца у Сирогојну, Јованка 5. августа 1974. године са Бриона одговара: „Вама и вриједним златиборским плетилцама у Сирогојну желим још пуно успеха и пуно заслужних признања и афирмација, јер Ви то својим радом, талентом и марљивошћу заслужујете. Са посебним интересовањем, радошћу и радозналешћу очекујем сусрет са свима вама. А дотле, све заједно вас срдачно поздравља Јованка Броз”.

Међу многим особама које су најчешће носиле моделе колекције „Сирогојно стајл” била је председница Исланда Вигдис Финбогатотир, прва демократски изабрана председница у Европи. Радовала се економској

сарадњи две земље, а сирогојски џемпер је са одушевљењем прихватила и често га у званичним приликама облачила. Једном приликом је енглеска краљица Елизабета посетила Исланд и веома јој се свидео џемпер који је носила Вигдис. Пожелела је за себе. Нажалост, у понуди није био исти, али купила је сличан. И председница Литваније Далија Грибаускајте волела је да их носи, а тек како су украсили складну фигуру италијанске филмске глумице Софије Лорен.

У „Селу из давнина” и центру ексклузивне моде Добрила је у јесен 1975. године дочекала 120 супруга амбасадора акредитованих у Београду. Топоа дочек и пријатан боравак који се не заборавља донекле дочарава део писма захвалности Еве Христине Макеланин, отправнице послова финске амбасаде: „Дан који смо провели у Сирогојну био је за све нас једно

веома богато искуство у много чему – лепота пејзажа, ванредан дочек музичара, топла атмосфера, изванредно гостопримство којим смо били почаствовани у Вашој кући и наравно предивни плетени артикли којима смо били у могућности да се дивимо”.

Џемпери из Сирогојна и за Пјер Кардена

Сирогојно веома брзо израста у другу по значају туристичку дестинацију Златибора, а најнапреднијем селу западне Србије нико не може оспорити примат у излетничком туризму. Два драгуља оживљене прошлости, објекти људског битисања и осавремењени плетени предмети његовог одевања, упознају поклонице традиције и лепоте са животом ових горштака у прохујалим вековима. Годишње се овде слије стотине хиљада туриста, многи од њих долазе први пут ношећи знатижељом а враћају се са утисцима који остају у трајној успомени. Они који су већ једном дочекали добродошлицом, увек ће се враћати Сирогојну.

У Сирогојну су виђени многи познати научници, књижевници, државници, политичари и културни посленици. Југословенски премијер Анте Марковић 1990. године стигао је хеликоптером у центар светске моде. Отишао је одушевљен дочеком, трубачким оркестром, архаичним „Старим селом”, изузетном ревијом ручних радова и топлим и срдачним пријемом. Касније је Добрилина пријатељица, премијеров преводилац, испричала да је после неколико месеци, на самиту државника у Давосу, двадесет минута

приповедао немачком канцелару Хелмуту Кољу како у једном забаченом српском селу постоји зачуђујуће профитабилан и широм света познат погон домаће радности. На крају је додао да ће се својим ауторитетом заложити да их у Југославији буде што више.

Интересантан податак испричала је етнолог Боса Росић, најближи и најпоузданији Добрилин сарадник. „Морало се реаговати брзо и одлучно, често радити без одмора. Сећам се кад је чувени Пјер Карден тражио да му у Париз хитно донесемо тридесет наших производа. Морала сам путовати првим авионом, Добрила је сутрадан кренула аутомобилом. Шампион светске моде одабрао је 18 узорака и тражио да за њега радимо џемпере али под условом да на производе ставља своје етикете. Добрила је одбила понуду, а зашто би прихватила кад је и наша етикета била позната широм света”.

Време сјајних успеха трајало је до почетка ратних сукоба. Рат је уништио привредне процесе, а међународне санкције уведене нашој земљи пресекле су све токове према свету, зауставиле већ припремљене програме за проширење делатности и онемогућиле освајање нових тржишта. Диван сан претвара се у кошмар. Плетилца са својом директорком постају жртве разних шверцера, који користе марку и име Сирогојна, копирају моделе, производе их од примитивно обојене домаће вуне чија боја спада код првих киша и продају по бувљим пијацама или на картонским кутијама постављеним по улицама. Пред очима креатора ових уметничких радова на најпримитивнији начин руши се дело које су са успехом стварале тридесет година.

Добрила Смиљанић, особа изнијансираног сензибилитета, која је видела више и даље од већине, утрла је пут одређеној култури, стилу, уметничкој струји који на прави начин репрезентују Сирогојно, Златибор, Србију... Отуда и велики број друштвених и стручних признања: Вукова награда за развој културе на селу, Орден рада са златним венцем, Седмојулска награда, Дан републике, Награда за најуспешнијег креатора године, Награда ПК Србије за допринос развоју привреде СРС, „Златни паун”, две „Златне кошуте”, Модна статуа агенције „DON FASHION”. Посебно треба истаћи плакету и пехар Удружења дизајнера Италије, који се додељују страном креатору за изузетна остварења у обликовању одеће. А кад Италијан хвали, значи да је урађено нешто изузетно!

Приликом прославе сто двадесет година златиборског туризма, 20. августа 2013. године, Добрили Смиљанић је додељено признање за трајни допринос развоју Златибора. Ипак, највеће признање стигло је од њених сарадница које су проговориле кроз речи једне старе добре плетилце, која ми приликом једног сусрета у Сирогојну рече: *Нико у овом крају не би требало да седећи помене име Добриле Смиљанић.*

У библиотеци „Љубиша Р.Бенић“ 20. септембра је одржана промоција књиге „Зашто ћутиш Србију?!“, која је настала као производ рада веће групе аутора, на челу са пуковником Стеваном Ђуровићем и Југославом Петрушићем. Идеја књиге је била да се анализом јавно доступних докумената покаже да су многи подаци о догађајима на Косову и Метохији од 1998 до 1999. године, који су јавно публиковани и чак коришћени

у судским процесима, уствари нетачни и лажни.

Један од аутора, Стеван Ђуровић, бивши начелник службе безбедности Приштинског корпуса за време НАТО бомбардовања, каже да је разлог настајања ове књиге пре свега појашњење српском народу, коме су импутиране многе лажи, да на основу страних докумената и страних података, схвати да „све ово што нам раде“ нема никакве везе са стварним

Зашто ћутиш Србију

Идеја књиге с тим насловом, представљена у чајетинској библиотеци, била је да се анализом јавно доступних докумената покаже да су многи подаци о догађајима на Косову и Метохији од 1998 до 1999. године, који су јавно публиковани и чак коришћени у судским процесима, уствари нетачни и лажни

догађајима који су се десили на Косову и Метохији.

„Циљ нам је био да пре свега овом књигом охрабримо све оне који су живи сведоци догађаја. Да покажемо да се лажима и клеветам моћника, страних и оних који их подржавају са наших простора, даје једна сасвим погрешна слика о српству, да би генерације и нараштаји који долазе после нас имали могућност да се бране. Књига треба да пробуди свест српског народа и она је само почетна прича коју мислимо да наставимо са још десет сличних пројеката под овим називом „Зашто ћутиш Србију“, наводи Ђуровић.

Књига има 240 страница, 54 табле, велики број оригиналних фотографија и војних карата као и 21 извор докумената, углавном страних, на основу чега се штиво лакше прати и не

оставља никакву сумњу у веродостојност описаних догађаја.

„У књигу смо, пре свега, убацили сва она документа страних служби, документа земаља које су нас бомбардовале, документа ОСЦЕ -а, документа УНМИК -а, документа из Хага и Фонда за хуманитарно право који је експозитура свих побројаних. Кроз њихове списе и кроз њихове приче се види да је исфабрикована прича о свему ономе што се десило на простору Косова и Метохије, на начин да су једну злочиначку терористичку организацију претворили у ослободиоце, а легитимну и међународно признату државу – која је била у то време Савезна Републику Југославија – и институције у њој, као војску и МУП, су приказали као злочинце“, додаје бивши начелник службе безбедности Приштинског корпуса.

Аутори ове књиге истичу да упознавање јавности са њеним садржајем није покушај избегавања да надлежни судови утврде стварну улогу свих учесника рата са ових простора и степен њихове одговорности у тим догађајима. Напротив, њихова је искрена жеља да на поштен и фер суђењу једном заувек сперу љагу са имена Србије, укажу на праве кривце и раскринкају подмуклу и по народ, наредна покољења и државу Србију ону политику која је базирана на сили, а не на правди и истини.

Један од рецензентата књиге, др Раде Вучићевић је рекао да књига „Зашто ћутиш Србију“ даје одговоре на многа питања о којима смо тек нешто научили. Отуда, ова књига има своју будућност на српском говорном подручју, а и свуда тамо где се српски језик разуме. **Драгана Росић**

Најобавештенији Срби данашњице

„Стеван Ђуровић и Југослав Петрушић су међу најобавештенијим и најупућенијим Србима данашњице, који осим знања, тајанства и сазнања, собом носе сугестивну харизму одважности, официрске части, утицајне реторике и беседништва, тако да гледаоци, читаоци и други конзументи њихове 'приче' остају дубоко уверени у веродостојност материје о којој 'Зашто ћутиш Србију' даје одговоре на многа питања о којима смо тек нешто научили. Отуда ова књига има своју будућност на српском говорном подручју, а и тамо где се језик српски разуме, то јест на свету целом“.

(др Раде Вучићевић, рецензент)

Проглашени најбољи на конкурс „Образовање без граница“

Основна школа „Димитрије Туцовић“ и Удружење грађана „Златиборски круг“ из Чајетине и Специјална школа „Миодраг В. Матић“ из Ужица крајем маја су расписали литерарни конкурс „Образовање без граница“ за ученике виших разреда основних школа у Чајетини и Ужицу.

Конкурс је расписан као део пројекта „Подршка инклузивном образовању и обуци за свакодневни живот деце и младих са сметњама у развоју“ који се у Србији и Црној Гори реализује уз подршку Европске уније.

Ученици су слали своје литерарне радове који обухватају теме као што су право на образовање за сву децу, промоција образовне и социјалне инклузије, хуманост, солидарност и једнакост за сву децу. Током лета у Чајетини је формиран жири ко-

ји је прегледао пристигле радове и за ауторе најбољих радова проглашени су:

- 1. место – Ања Вукомановић, VII2,**
ОШ „Димитрије Туцовић“ Чајетина
Јана Максимовић, V3,
ОШ „Нада Матић“ Ужице
- 2. место – Лука Црепуљаревић, VIII4,**
ОШ „Димитрије Туцовић“ Златибор
- 3. место – Андреа Марковић, V4,**
ОШ „Димитрије Туцовић“ Златибор
Милена Ресановић, V4,
ОШ „Димитрије Туцовић“ Златибор

Председница жирија Јагода Јеремић, професор српског језика и књижевности, рекла је да награ-

ђени радови промовишу хуманост и солидарност и да на најбољи начин одговарају на пропозиције конкурса. За ауторе најбољих радова су припремљене пригодне награде, а организатори конкурса се захваљују учесницима. **Весна Белчевић**

У библиотеци "Љубиша Р. Ђенић" 13. септембра је отворена изложба посвећена песнику Михаилу Ђуповићу. Фотографије, новински чланци, рукописи, део су ове изложбе коју су употпунили Ђуповићеви стихови, насловне странице његових књига, речи колега песника. Изложбу је отворила директорка библиотеке Снежана Ђенић, а гост ове вечери сећања био је и дугогодишњи песников пријатељ, писац из Црне Горе Слободан Вучинић.

За један богат и испуњен живот необично је мало фотографија песника Михаила Ђуповића, чија је поезија заступљена у многим антологијама. Поред поезије за децу и одрасле писао је драме и монодраме, позоришне комаде за децу, еколошку бајку и при том радио на сакупљању народних анегдота овог краја претварајући их у препознатљиви ерски хумор који је кроз скечеве извођен на Турнирима духовитости. Они који су Ђупа познавали кажу да недостатак материјала не треба да чуди, јер се и у томе огледа скромност и величина овог писца. Зато не достају речи којима његови пријатељи и сарадници описују време у којем је живео, радио и стварао овај горштак питомог срца.

"Најдивнија је та непосредност и то дугогодишње наше дружење, не само са мном већ са целом екипом, из те плејаде старих... Лепо је подсетити се, мало смо били млађи па је сетно, али је и дивно!", каже један од учесника Турнира духовитости глумец Жарко Божанић. "Куда смо све и како пролазили?

Изложба за најлепша сећања на Ђупа

„Бркат, фин, питом, широк к’о ливада, наоко груб горштак, а питом. Михаило Ђуповић...”, сећао се давног сусрета с њим Слободан Вучинић, песник из Црне Горе

Идући да тражимо одећу, костиме, по селима код сељака за монодраму за ове наше (глумце), па пироћане, сукнене панталоне, па позајми... Кад се само сетимо гостовања у Скадарлији... Па смо наступали у кући Ђуре Јакшића са његовом 'Земљом',” подсећа се Божанић.

На његова сећања се надовезује Нада Обрадовић, такође из те поставке глумца са Турнира духовитости. "Он донесе текст и ми ту њему, као, дајемо неке идеје, а онда он каже: 'Ја ово морам да однесем у комитет'. А ми кажемо: 'Чик! Ако однесеш у комитет, не-

ћемо да наступамо'. Ми смо од '73. године били заједно, док није умро Ђупо. И било је предивно. И на том Турниру духовитости је било толико хумора и толико смо се ми волели..."; са мноштвом емоција говори Нада о једном другачијем, прошлом времену.

Ђуповић је надамасе волео да се дру-

жи са сликарима и доста својих песама посвећивао је њима, а они су узвраћали на свој начин. Обрад Јовановић, академски сликар, прича: "Ја сам давно слушао један интервју Мирослава Чангаловића. Он је рекао да је највећи споменик песма. Раније сам доста

путавао и волео песме и кафане, и кад кажем да сам из Ужица, да сам са Златибора, неизоставно је било 'Златиборе питај Тару'. Тај феномен песме је у ствари живи спомен. Кад нешто уђе у песму и кад се пева, то остаје за сва времена. Све ово друго пролази, али песма остаје. И, на крају, чиме се човек заштити него песмом."

"Године 1977. у Косовској Митровици ја срећем једног, без имало претеривања, цина планинског! Бркат, фин, питом, широк к’о ливада, наоко груб горштак, а питом. Михаило Ђуповић... Тада је почело наше дружење, до оног тренутка када сам се са њим, пре 13 година, опростио у његовој Мокрој Гори", сетно говори Слободан Вучинић, песник из Црне Горе који је на Златибору долазио и долазиће "као на сопствену Свету гору".

На дан песниковог рођења већ уобичајено се у просторијама библиотеке окупљају његови пријатељи, колеге, сарадници у покушају да са Ђуповом породицом оживе најлепша сећања на овог човека питоме душе и маштовите, благодарне речи.

М. Р. Луковић

Планинари „Торника” најбољи у планинарској оријентацији

Такмичење у планинарској оријентацији, одржано на Златибору у оквиру четвртог кола Првенства Србије, обележили су представници домаћег Планинарског клуба „Торник”.

У конкуренцији сениора, прво место припало је првом саставу ПК „Торник” (Ненад Богдановић, Александар Џамбасовић, Мирко Петровић), док је други тим „Торника” (Петар Весовић, Богдан Весовић, Андријана Јокић) заузео треће место, иза екипе „Победе”.

Екипа „Победе” тријумфовала је у обе конкуренције код ветерана, а код јуниора је најбољи домаћи састав „Тројке”. У пионирској конкуренцији домаћи тим „Суџукари” заузео је прво место, испред такође домаћег састава „Немам појма” и екипе „Голџе”. Код пионирки, прва два места припала су домаћим саставима „Мех” и „Пирати”.

И. Ј.

Аница Радибратовић наступа на Светском првенству

Четири успешне године Карате клуба „Рујно” крунисане учешћем на Првенству света

Карате клуб „Рујно” из Чајетине основан је у априлу 2013. године, са зацртаним циљем да буде још једна карица у локалном ланцу спортских клубова који су познати јавности по својим успесима. За тако кратак период такмичари овог клуба већ су остварили низ запажених резултата, освојивши велики број медаља и пехара.

Кључ досадашњег успеха је изузетна организација и добро осмишљена концепција рада нашег клуба, уз подршку и несебичну сарадњу са општином Чајетина, Спортским савезом Чајетине, „Спортским центром Чајетина”, Основном школом „Димитрије Туцовић”, као и са успешним клубовима, организацијама и појединцима – каже Слађана Вуловић, главни тренер у клубу, која додаје да су јавности Златиборског округа већ постала препознатљива имена чланова клуба и освајача медаља попут Анице Радибратовић, Јоване Аћимовић, Дарка Лазаревића и осталих успешних такмичара.

Вуловићева сматра да остварени резултати представљају производ упорних тренинга, мотивације и великог улагања у њихов рад и успех од стране тренера, као и подршка њихових родитеља.

За протекле четири године такмичари Карате клуба „Рујно” су освајали медаље на пријатељским, општинским, регионалним и државним так-

мичењима. Поред појединачних наступа, посебно су се издвојили и женски ката тимови који су бриљирали на Првенству Србије.

Поред такмичарског дела, чланови клуба обављају и онај припремни, током летње паузе. Каратисти „Рујна” су овог лета, у сарадњи са клубовима из целе Србије, учествовали на карате кампу. Ту су успешно спровели летњи део припрема за предстојећу такмичарску сезону.

Ове године својим наступом посебно се иста-

кла Аница Радибратовић која је, освојивши друго место на Првенству Србије, успела да се пласира на Првенство света, које се одржава од 6. до 8. октобра у мађарском Егегу. Она ће се такмичити у категорији кате, у појединачној конкуренцији код девојчица и то ће бити прво клупско учешће на неком међународном такмичењу. Слађана Вуловић о томе истиче: „Пласман на ово такмичење је по себи изузетан успех, тако да растеређено одлазимо на Светско првенство“.

И.Ј.

Одбојкашице „Златибора” половином октобра почеће дебитантску сезону у Првој Б лиги за сениорке. Првог такмичарског викенда (13.-15. октобар) Чајетинке ће гостовати крагујевачком „Радничком”, а прву утакмицу пред својом публиком одиграће у наредном колу, када ће дочекати чачански „Борац”. За разлику од кошаркаша, одбојкашице ће и ове сезоне играти у дворани „Спортског центра Чајетина”, с обзиром да она испуњава потребне услове за овај ранг такмичења.

Што се тиче састава тима, у екипи нема капитена Емилије Станковић, која је у клубу од његовог оснивања. Она се одлучила за једногодишњу паузу, али је остатак екипе из прошле сезоне остао на окупу. Играчице које су на студијама у Београду и Новом Саду део припрема обавиле су са екипом у Чајетини и потом наставиле да тренирају у клубовима у месту студирања. Прикључене су и девојчице 2003. годишта, које од ове сезоне имају право играња за сениорски састав.

Тренер екипе Станко Брашанац по-

Одбојкашице „Златибора” дебитују у Првој Б лиги

ручује да је један од изазова вишег ранга то што ће трошкови путовања бити већи, јер се такмиче са тимовима из целе Србије. Гостовања у јесењем делу првенства су у Јагодини, Ивањици, Инђији, Ваљеву и Лесковцу, што чини око 2.300 пређених километара.

Највећа разлика је у самом квалитету екипа које наступају. То је ранг више и квалитет одбојке је већи него на нивоу такмичења у којем смо до

сада наступали. Мада имамо искуства, играли смо пријатељске утакмице са екипама из тог ранга, где смо се борили равноправно са њима. Биле су то екипе из средине табеле, чак и из горњег дела, попут Ивањице која је била пета, а добро позната нам је и екипа ‘Борца’. Још једна разлика су и путовања, која су свакако много даља и захтевнија, ту су екипе од Војводине до Лесковца - изјавио је Брашанац.

Подсећамо, „Златибор” је претходне сезоне, у којој је прославио деценију и по постојања, супериорно освојио прво место у Другој лиги Запад, да би потом, као домаћин завршног турнира за попуну Б лиге, заједно са екипом београдског „Краља” обезбедио пласман у виши ранг. Успех додатно добија на значају ако се зна да читав састав чине играчице из матичне општине, што ће бити пракса и за предстојећу сезону.

„Златибор” је већ одиграо неколико званичних утакмица у оквиру куп такмичења. После победе службеним резултатом над чачанским „Либером”, „Златибор” је код куће са 3-1 савладао „Борац”, а потом са 3-0 екипу „Бамби Волеја”.

У новој такмичарској сезони клуб ће имати селекције и у кадетској и пионирској конкуренцији. Њихова првенства почеће у другој половини октобра. На пролеће започеће такмичење и млађе пионирке, у конкуренцији тимова Златиборско-моравичке регије. Ове селекције водиће Милица Јокић.

Иван Јанковић

КК „Златибор” против „Металца” на старту Кошаркашке лиге Србије

Новајлије у клубу су Драгослав Папић, прошле сезоне најбољи стрелац Друге мушке лиге Србије, искусни центар Радомир Маројевић, плејмејкер Владимир Величковић и крилни центар Немања Гуџић

Први, по клуб историјски, меч у најјачем рангу такмичења у Србији (Кошаркашка лига Србије) кошаркаши „Златибора” одиграће 14. октобра. Противник ће им бити дугогодишњи учесник овог ранга и некадашњи АБА-лигаш, екипа „Металца” из Ваљева. Утакмица ће се одиграти у дворани СТЦ „Ваи Таи” на Златибору, која ће бити нови дом кошаркаша „Златибора”, макар у јесењој полусезони. Управо ће и промена места одигравања утакмица бити један од фактора који треба узети у обзир пред нову сезону, с обзиром да су сви успони и падови КК „Златибор” у претходне три деценије нераскидиво повезани са двораном „Спортског центра Чајетина”, у коју ће моћи да се врате тек када се реализује процес реновирања. Овде ће до изражаја доћи улога навијача „Златибора”, који су претходних година пружили безрезервну подршку клубу на путу од четвртог до највишег ранга

ти пут од учесника Друге српске лиге до кошаркашке сензације у Србији, имаће ту част да буде „први међу једнакима” у првом КЛС-лигашком саставу чајетинског клуба у историји.

Од староседелца ту је и Раденко Смолковић (27), љубимац чајетинске публике и још један играч који је, за релативно кратко време, са клубом прошао кроз четири такмичарска ранга и дошао до ситуације да се надмеће на великој сцени. Са „локала” у саставу су још Бошко Чорбић (22), који се претходне сезоне вратио у клуб, као и леташњи повратник Срђан Радковић (22), а ту су и јуниори Немања Ђуричић (18), Матија Милекић (17), Матеј Гавовић (17), Никола Сапун (17) и Стефан Бјеличић (17).

Од играча који су остварили највећи успех клуба у историји у тиму су остали и Милан Вулић (26) и „краљ стене” Стефан Којић (25), двојица кошаркаша

лико мечева, углавном са иностраним тимовима. Почевши од немачког „Олденбурга” (72-82), преко „Стеауе” (66-81), АБА-лигаша „Морнара” из Бара (68-79), чачанског „Борца” (77-82) до тиватског „Теодоа” (86-94).

У нову сезону КК „Златибор” ући ће и са новом селекцијом - јуниорском. Тим чију ће окосницу чинити играчи који су прошле сезоне играли Међурегионалну лигу Центар за кадете, уз неколико старијих момака, током јесени ће покушати да обезбеди пласман у Рода јединствену јуниорску лигу Србије. Тим ће са клупе предводити Владан Калоперовић, а најстарији играчи у саставу биће Немања Ђуричић и Богдан Весовић, обојица годишта 1999. Ту су још Матеј Гавовић, Матија Милекић, Стефан Бјеличић, Никола Сапун, Никола Јанковић, Ђорђе Лојаница, затим играчи из Ужица Павле Пећинар (2002. годиште) и Никола Колев (2001.), као и Никола Јовановић, који је играо у Тузли. Неколицина ових играча тренира и са првим тимом. Тим ће свакако бити ослабљен на позицији центра, с обзиром да је током лета Лазар Јоксимовић прешао у редове „Црвене Звезде”. Такође, кадетска селекција надметаће се за учешће у Квалитетној лиги. Екипа коју са клупе предводи Душко Пантовић ускоро ће започети квалификације.

Иван Јанковић

такмичења. На њима је да се потруде да амбијент, који је деценијама красио чајетинску „кутију шибица”, што верније пренесу у другу дворану.

Први тренер који ће Чајетинце водити у КЛС-у биће Вања Гуша (51), познат је по великим успесима са млађим селекцијама. Са јуниорима ФМП-а био је два пута првак јуниорске Евролиге (2008. и 2009. године). Као селектор кадетске репрезентације Србије на Европском првенству 2013. освојио је сребрну медаљу, а наредне године на Светском првенству бронзану медаљу. У 2013. години радио је у Црвеној Звезди као тренер кадета, а затим је тренерску каријеру наставио у Кувајту, где је освајао првенство и куп.

Екипу ће и ове године предводити капитен Иван Тмушић (32), иако је на крају претходне сезоне најавио повлачење. „Дете Златибора”, који је у клубу још од почетка овог века и који је с њим прошао трнови-

од којих се, сходно њиховом играчком калибру, може очекивати да буду међу носиоцима игре свог тима.

Нова лица су: Драгослав Папић (30), прошле сезоне најбољи стрелац Друге мушке лиге Србије и играч од чијег би поентерског учинка могао зависити исход многих мечева. Искуство играња у најјачем рангу свакако има центар Радомир Маројевић (36), као и доскорашњи играчи нишког „Константина” Владимир Величковић (28, плејмејкер) и Немања Гуџић (27, крилни центар). Својевремено је у Суперлиги дрес ужичке „Слободе” носио Немања Вучићевић (25), из „Срема” је стигао млади плејмејкер Немања Рувовић (21), а листу комплетира Небојша Станојевић (23, центар), некадашњи јуниор „Црвене Звезде” (генерација Марка Тејића и Марка Гудурића), као и некадашњи студент Сетон Хил универзитета и играч „Сент Клауд Стејт Хаскиса”.

У припремном периоду „Златибор” је одиграо неко-

**ЗЛАТИБОРСКЕ
ВЕСТИ**

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН
ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

Издавач

Агенција за издавачку делатност
и маркетинг „Мали Ђира”

Главни и одговорни уредник

Милић Симић

Редакција

Нада Целебџић
Иван Јанковић
Мирјана Ранковић Луковић
Драгана Росић

Штампа

Графос Ужице

Тираж

1.500 примерака

Контакт

069/855-00-65
e-mail: pressnada@gmail.com

ISSN-2406-2405

Билтен финансира општина Чајетина

Подвиг у Купу Србије: „Златибор” елиминисао суперлигаша из Ниша

У регуларном току на „Швајцарији” било без голова, одлучивали пенали – 7:6 за „Златибор”

Фудбалери „Златибора” пласирали су се у осмину финала Купа Србије, начинивши једно од највећих изненађења у првој рунди најмасовнијег фудбалског такмичења у земљи. Они су на „Швајцарији” 20. септембра, уз подршку навијача, елиминисали шестопласирани тим најјачег ранга, нишки „Раднички”. Чајетинци су до историјског успеха дошли после пенала (7:6), мада су, према броју створених шанси за гол, више и заслужили тријумф. У регуларном делу утакмице

није било голова. Већ у првом полувремену „Златибор” је имао неколико озбиљних шанси, Никачевић је у два наврата савладао голмана гостију, али је отишао превише у страну са лоптом, тако да није успевао да упути шут ка празном голу. Такође, Павловић је упутио неколико удараца, а посебно опасан био је шут из 78. минута, када је погодио стативу. У самој завршници Младеновић и Ћировић су били у прилици, али ни тада гола није било. У пенал серији први је промашио Ћировић за

домаће, у четвртој рунди. Међутим, узвратио му је одмах потом Никола Станковић. Пресудила је осма серија, у којој је Никачевић био прецизан за домаће, а потом је Дивац одбранио шут Симуновића, за велико славље Златибора.

Пенале за домаће реализовали су: Миличић, Лазовић, Цветковић, Младеновић, Павловић, Марјановић и Никачевић, док су за госте погађали Павков, Јовановић, Арсић, Нома, Ковачевић и Субић.

И. Јанковић

ДРУГИ ПИШУ... **ПОЛИТИКА**

Златна јесен Златибораца

Под диригентском палицом младог председника Вељка Радуловића трећелигаш из Чајетине постаје хит у домаћем фудбалу. – Спремни за дерби са Ваљевцима, поглед ка жребу у Купу

Сва су предвиђања да ће се од идућег лета професионални фудбал играти на преко 1.000 метара надморске висине, јер фудбалери „Златибора” из Чајетине газе све пред собом, како у такмичењу Треће лиге група Запад тако и у Купу Србије. У „српском Ла Пазу” недавно су у шеснаестини финала поклекли и фудбалери нишког „Радничког”.

Председник клуба Вељко Радуловић истиче да је клуб спреман и за многе веће домете и да је на време извршена селекција играча:

– Пласман у осмину финала нашег најмасовнијег фудбалског такмичења је највећи успех у историји клуба. Искрено, нисмо се надали таквом резултату, посебно да ћемо избацили далеко реномираније екипе од нас, као што су „БСК” из Борче и „Раднички” из Ниша. Јер, до сада никада нисмо ни били победници куп такмичења у нашем региону, а ове године смо успели да прођемо чак два кола и да са реалним амбицијама чекамо жреб за осмину финала.

Јучерашњом победом над Пролете-

ром из Вранова истакли сте озбиљну кандидатуру за пласман у Прву лигу?

– Искрено, покушаћемо да се домогнемо Прве лиге, мада је конкуренција веома јака. После слабог старта и пораза од Смедерева некако све је кренуло у добром правцу. Последње победе у првенству и Купу дају нам реалну шансу да се домогнемо и Прве лиге – истиче председник клуба из Чајетине.

Летос је у клуб стигао и Борко Веселиновић, некадашњи играч „Партизана”, који је једно време играо у Кореји.

– За веће домете, којима искрено тежимо, потребни су нам искусни фудбалери, мада не запостављамо ни млађе играче. Верујемо да ће ово бити наша јесен, а посебно се спремамо за дерби у суботу када нам у госте стиже екипа „Будућности” из Ваљева. Такође, спремамо се и за Куп, јер ћемо у осмини финала поново бити домаћини. Било би лепо да ову зиму презимимо у Купу – не крије амбиције председник ФК „Златибор” из Чајетине. ■

(објавила „Политика” 25.9.2017.)